

EL TEMPS

Medi i territori

Enmig de l'estiu, i malgrat la sequera informativa, pel País Valencià ja ha esclatat l'alarma sobre el futur incert dels espais naturals protegits i la sort de la política mediamambiental en general. Els rumors són cada vegada més insistents i parlen de retallar les dimensions del parc natural de l'Albufera i de paraitzar els intents de crear nous parcs naturals. No són nous, aquests rumors, ja porten mesos en les pàgines dels diaris i en les converses dels corredors de les Corts valencianes, però resulta molt preocupant comprovar que continuen en un mes tan poc propici a l'especulació política com l'agost. Del rumor, cada vegada sembla més evident, es passarà prompte a la proposta política.

El medi podria ser així una altra de les víctimes de la política desenvolupada des de la Generalitat valenciana pel Partit Popular, dirigida a retallar, si no a eliminar, les despeses en els àmbits més públics de la societat valenciana. La sensibilitat ambiental, tan bona per a recollir vots, resulta totalment incompatible amb els programes que els populars van amagar durant la campanya electoral i que ara comencen a desenvolupar. Però pel pacte de govern que ha donat el govern de la Generalitat valenciana al PP, la responsabilitat sobre Medi Ambient recau en Unió Valenciana. Quina ha estat la resposta als missatges callats que el Partit Popular ha anat filtrant sobre les seues intencions al respecte de la política mediamambiental? Com sempre, el silenci.

El silenci oficial perquè les accions que desenvolupen els seus responsables, i no cal veure més que l'actitud de l'alcalde de Pego (Marina Alta) quan organitza atacs contra els que defensen una protecció real de la marjal, comparteixen, si no superen, el desinterès que el PP ha mostrat pel patrimoni natural valencià. Aquesta complicitat s'ha fet més evident amb l'ope-

ració de desballestament que la Conselleria de Medi Ambient ha efectuat en el programa d'educació ambiental i que EL TEMPS ha denunciat en números anteriors.

El comportament respecte al patrimoni natural és una mostra més que simbòlica de l'actitud general respecte al total del territori. I aquesta és la pregunta: quina és la política territorial del govern del PP-UV? En té?

L'anterior govern socialista ja va demostrar que no en tenia, de política territorial. Al mateix temps que plantejava en teoria les qüestions bàsiques de l'ordenació territorial del País Valencià: la comarcalització, la integració i l'harmonització de les perifèries de València i Alacant, els usos de les costes, el paper i la

importància dels espais naturals... aplicava polítiques erràtiques i aïllades i renunciava a assumir la responsabilitat de plantejar, amb seriositat i ambició, un model de desenvolupament per al País Valencià respectuós amb la natura. Els nousvinguts ni tan sols han arribat al plantejament teòric. Per això, les polèmiques sobre el medi amaguen al darrere una realitat molt més cruel i perillosa: la falta d'un projecte clar de futur per al País Valencià. Les pro-

testes d'ecologistes i grups sensibilitzats amb la natura haurien de tenir sempre en compte que la manera d'actuar sobre el medi ambient és un reflex de la manera d'actuar sobre la societat en el seu conjunt; sobre l'economia, la sanitat, l'educació...

Les primeres setmanes de la tardor ens donaran així moltes pistes sobre la línia que vol seguir el govern del president Zaplana. El futur del parc de l'Albufera, del parc del Montgó o la marjal de Pego-Oliva serviran de clara mostra del que espera al desenvolupament de les ciutats de València i Alacant o també per saber què farà el govern valencià si les competències de costes acaben transferides. Pensar una altra cosa resultaria molt innocent. ■

“Les polèmiques sobre el medi ambient amaguen al darrere una realitat molt més cruel i perillosa: la falta d'un projecte clar de futur per al País Valencià. La manera d'actuar sobre el medi és un reflex de la manera d'actuar sobre la societat.”